Lietas Nr. A420695010
Lietas arhīva Nr. AA43-0154-14/16

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2014.gada 17.februārī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:

tiesas sēdes priekšsēdētājs K.Berķis,

tiesneses I.Amona un A.Šteinberga,

piedaloties pieteicējam /L.L./, pieteicēja pārstāvjiem /I.L./un /E.G./, un atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts ieņēmumu dienesta pārstāvei /I.M./,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz /L.L./pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta 2010.gada 1.jūnija lēmuma Nr.22.4./28307 atcelšanu daļā, sakarā ar /L.L./apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2012.gada 11.aprīļa spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk – VID) Nodokļu kontroles pārvaldes Latgales kontroles daļa no 2009.gada 29.oktobra līdz 2010.gada 25.janvārim /L.L./ (turpmāk – pieteicējs) veica iedzīvotāju ienākuma nodokļa (turpmāk – IIN) auditu par 2006. un 2007.gadu.

Audita rezultātā VID Nodokļu kontroles pārvaldes Latgales kontroles daļas galvenā nodokļu inspektore ar 2010.gada 25.janvāra lēmumu Nr.23.5/86 (turpmāk – Sākotnējais lēmums) pieteicējam papildus nomaksai budžetā aprēķināja par 2006.gadu IIN Ls 4 364,34, soda naudu – Ls 2 182,17, nokavējuma naudu Ls 2 018,51, par 2007.gadu IIN – Ls 14 950,90, soda naudu Ls 7 475,45, nokavējuma naudu Ls 4 186,25, kā arī samazināja no budžeta atmaksājamo nodokļa summu par 2006.gadu Ls 65,75, bet par 2007.gadu Ls 105,05.

[2] VID ģenerāldirektore ar 2010.gada 1.jūnija lēmumu Nr.22.4/28307 (turpmāk – Lēmums) atcēla Sākotnējo lēmumu daļā par papildus aprēķināto IIN Ls 149,91, nokavējuma naudu Ls 69,34, soda naudu Ls 74,95 un samazinātajiem 2006.gada skaidras naudas uzkrājumiem par Ls 599,65, bet pārējā daļā Sākotnējo lēmumu atstāja negrozītu.

Lēmums pamatots ar turpmāk norādītajiem argumentiem.

[2.1] Saskaņā ar VID rīcībā esošo informāciju pieteicēja izdevumu apjoms 2006. un 2007.gadā pārsniedza viņa ieņēmumu apjomu, tādēļ VID lūdza pieteicēju iesniegt 2006. un 2007.gada ienākumu un papildu deklarācijas par ienākumiem, ieņēmumiem, naudas un citiem uzkrājumiem, īpašumiem un to vērtību maiņu (turpmāk – papildu deklarācija), kā arī dokumentus un pierādījumus, kas apstiprina deklarācijā uzrādītās summas.

[2.2] Pieteicējs 2006.gada papildu deklarācijā uzrādīja skaidras naudas uzkrājumus uz 2006.gada 1.janvāri Ls 75 000,02, uz 2007.gada 1.janvāri – Ls 42 010 un uz 31.decembri Ls 3 000. Pieteicējs norādīja, ka uzkrājumu avoti ir uzkrātā nauda no 1989.-1993.gadam no Polijā veiktajiem dažāda veida preču realizācijas darījumiem (Ls 50 000), ieņēmumi no kravas transporta kokvedēja realizācijas SIA „Eglīte L" (Ls 15 000) un ieņēmumi no dzīvokļa /adrese/, realizācijas (Ls 10 000).

[2.3] Pieteicējs pārbaudes laikā vairākkārt sniedza atšķirīgu informāciju par skaidras naudas uzkrājumu izcelsmi, kā arī pēc notikušās audita nobeiguma sarunas precizēja papildu deklarācijās deklarēto skaidras naudas uzkrājumu apmērus, palielinot tos par Ls 22 113,24.

Izvērtējot pieteicēja sniegtos paskaidrojumus dokumentus, VID Nodokļu kontroles pārvalde secināja, ka pieteicēja rīcībā uz 2006.gada 1.janvāri varēja būt skaidras naudas uzkrājumi Ls 11 600 apmērā, kurus veido ienākumi no dzīvokļa /adrese/pārdošanas, AS „Swedbanka" aizņēmuma pārpalikums un /I.L./ iedotā nauda, savukārt apstrīdama ir pieteicēja deklarēto skaidras naudas uzkrājumu Ls 63 400,02 apmērā esība, kuriem kā izcelsmes avotu pieteicējs uzrādījis ienākumus no preču realizācijas Polijā, no SIA

„Rall" saņemtās dienas naudas un ienākumus no kravas transporta kokvedēja vai SIA „Eglīte L" kapitāldaļu pārdošanas.

[2.4] Pieteicējs apstrīd uz 2006.gada 1.janvāri deklarēto skaidras naudas uzkrājumu samazinājumu par Ls 63 400,02, par 2007.gada neapliekamajiem ienākumiem neatzīto dāvinājumu Ls 35 000 no tēva /P.L./ un par līdzekļu avotu neatzīto aizņēmumu Ls 21 000 no SIA „Eglīte L".

Lēmumā norādīts, ka pieteicējs nav iesniedzis dokumentus, kas apstiprinātu Polijā veiktos dažāda veida preču realizācijas darījumus, tādēļ pieteicēja uzrādītie ienākumi Ls 50 000 nav atzīstami par pieteicēja skaidras naudas uzkrājumu izcelsmes avotu.

Lēmumā secināts, ka lietā nav iegūti objektīvi pierādījumi pieteicēja iespējai veidot skaidras naudas līdzekļu uzkrājumus Ls 35 000 apmērā 1999. – 2005.gadā no SIA „Rall" norādītās komandējuma dienas naudas, kā arī lietā nav gūts apstiprinājums pieteicēja 1979.-1994.gadā darba algas Ls 10 000 saņemšanai.

Lēmumā konstatēts, ka pieteicējs ir sniedzis diametrāli pretrunīgu informāciju un pierādījumus par ienākumiem Ls 15 000, proti, sākotnēji norādot, ka tie iegūti, atsavinot kravas transporta kokvedēju, bet vēlāk norādot, ka tie iegūti no SIA „Eglīte L" kapitāldaļu pārdošanas.

Ņemot vērā VID esošo informāciju par pieteicēja tēva /P.L./ ienākumiem un iztikas minimuma statistiskajiem rādītājiem, Lēmumā secināts, ka nav iegūti pierādījumi /P.L./ iespējai veidot tik lielus naudas līdzekļu uzkrājumus (Ls 35 000), lai 2007.gadā tos dāvinātu pieteicējam.

Lēmumā secināts, ka nav pamata pieteicēja norādīto aizņēmuma summu Ls 21 000 iekļaut 2007.gada līdzekļu avotos, jo no pieteicēja iesniegtajiem dokumentiem bez papildu SIA „Eglīte L" grāmatvedības uzskaites pirmdokumentiem un debitoru atšifrējumu saraksta nav iespējams gūt objektīvu priekšstatu par aizdevuma izsniegšanas darījuma iegrāmatošanu komercsabiedrības grāmatvedības reģistros un to atspoguļošanu 2007.gada pārskatā debitoru parādos.

[2.5] Lēmumā secināts, ka ienākumi no dzīvokļa /adrese/, pārdošanas kā pieteicēja deklarēto skaidras naudas uzkrājumu avots ir nosakāmi Ls 2 599,65, nevis Ls 2 000 (kā to noteikusi VID Nodokļu pārvalde). Līdz ar to pieteicējam noteiktie skaidras naudas uzkrājumi uz 2006.gada 1.janvāri Ls 1 600 apmērā ir palielināmi par Ls 599,65.

[3] Administratīvajā rajona tiesā saņemts pieteicēja pieteikums par Lēmuma atcelšanu daļā, ar kuru atstāts negrozīts Sākotnējais lēmums. Pieteikums pamatots šādi.

[3.1] VID nepamatoti samazināja pieteicēja deklarētos skaidras naudas uzkrājumus uz 2006.gada 1.janvāri Ls 7 5015 un 2007.gada 1.janvāri Ls 42 080,18 apmērā un nepamatoti neatzina dokumentāli pamatotus ieņēmumus auditējamajā periodā – no tēva saņemto naudu Ls 35 000 un no SIA „Eglīte L" saņemto aizdevumu Ls 21 000.

[3.2] VID neizvērtēja pieteicēja lūgumu pagarināt audita veikšanas termiņu. Faktiski pieteicējam tika dota iespēja iesniegt pierādījumus tikai 7 dienu laikā. Pēc audita nobeiguma sarunas iesniegtie papildu pierādījumi netika vērtēti.

[3.3] Iestāde nav ievērojusi Administratīvā procesa likuma 64.panta otro daļu. VID nav ievērojis arī patvaļas aizlieguma un procesuālā taisnīguma principus un pārkāpis pilnvaras.

[3.4] Pieteicējs atbilstoši Ministru kabineta 2006.gada 19.septembra noteikumu Nr.780 „Noteikumi par papildu deklarācijas par ienākumiem, ieņēmumiem, naudas un citiem uzkrājumiem, īpašumiem un to vērtības maiņu veidlapu un kārtību, kādā Valsts ieņēmumu dienests uz aprēķinu pamata nosaka iedzīvotāju ienākuma nodokļa maksātāja apliekamo ienākumu" (turpmāk – Noteikumi Nr.780) 3.punktam un likuma „Par nodokļiem un nodevām" 23.panta pirmajai daļai uzskata, ka IIN objekta precizēšana ir attiecināma tikai uz taksācijas periodu. Taču postenis – skaidras naudas uzkrājumi – ir veidojies no iepriekšējos gados gūtajiem ienākumiem un ieņēmumiem. Lai iestāde pamatoti apšaubītu skaidras naudas uzkrājumus, secīgi ir jāveic audits par iepriekšējiem periodiem. Pieteicējam par 1993.-1999.gadu nav veikts audits. Minētais jāvērtē kopsakarā ar to, ka personai nav jāuzglabā dokumentāli pierādījumi ilgāk par 3 gadiem, tādējādi iestāde nepamatoti tos pieprasīja un nepamatoti atzina, ka pieteicējs nav iesniedzis pierādījumus. VID nebija tiesību precizēt papildu deklarācijā par 2006.gadu norādīto skaidras naudas uzkrājumu summu Ls 75 015,24.

[3.5] Pieteicējs nepiekrīt, ka viņa finansiālo situāciju netieši atspoguļo 2005.gada 10.oktobrī saņemtais aizdevums. Pieteicējs naudu krāja, lai iegādātos dzīvokli Rīgā, un tā plānotā cena bija Ls 75 000. Fakts, ka dzīvokļa iegādei Rēzeknē tika ņemts aizdevums, neapliecina to, ka pieteicēja rīcībā nebija brīvu naudas līdzekļu.

[3.6] Iesniegtā informācija un pierādījumi apstiprina, ka pieteicējs no 1982.gada ir sācis uzkrāt līdzekļus. Pieteicējs ir saņēmis labu atalgojumu. Pieteicējs guva ieņēmumus, veicot preču pirkšanas un pārdošanas darījumus Polijā. Minēto apliecina pasē iespiestās atzīmes par robežas šķērsošanu. Pieteicējam ir piederējuši vairāki transportlīdzekļi. Minētais liecina, ka pieteicēja rīcībā bija naudas līdzekļi to iegādei un pieteicējs pirms auditējamajā periodā bija guvis būtiskus ienākumus.

Aizdevums tika izsniegts un atmaksāts 2005.gadā. /pers. L/ to bija lūdzis mājas iegādei, līdz kredīta noformēšanai. Aizdevums nav pieteicēja ienākumu avots, bet netieši norāda uz naudas līdzekļu esamību.

[3.7] VID nepamatoti nav atzinis skaidras naudas veidošanās avotus no dzīvokļa /adrese/, pārdošanas, kā arī saņemtās samaksas par mēbelēm un remontu Ls 7 500 apmērā.

Pamatojoties uz 2005.gada 10.februāra līgumu, pieteicējs atsavināja /pers. M/ dzīvokli /adrese/, par Ls 2 000. Puses bija mutiski vienojušās par kopējā darījuma summu Ls 7 500, kas iekļāva arī samaksu par remontu un mēbelēm. Pieteicējs ir iesniedzis VID AS „Latvijas Krājbanka" 2005.gada 25.februāra maksājuma dokumentu, kas pamato saņemto maksājumu bezskaidrā naudā Ls 2 599,65

un /pers. M/ paskaidrojumu, kurā viņš apliecina, ka ir veicis maksājumu par kopējo summu Ls 7 500.

[3.8] VID nepamatoti nav atzinis skaidras naudas veidošanās avotus no SIA „Eglīte L" kapitāla daļu pārdošanas Ls 15 000.

Pieteicējs norāda, ja iestāde apšauba kapitāla daļu pārdošanas līguma autentiskumu, tad iestādei šāds apgalvojums ir jāpamato. Iestāde nav ņēmusi vērā, ka kapitāla daļu pārdošanas darījums noticis 2000.gadā, tas ir, ievērojamu laiku pirms audita. Atbilstoši 2000.gada 15.decembra kapitāla daļu pirkuma līguma 3.1.punkta nosacījumiem puses vienojas, ka kopējā darījuma pirkuma summa sastāda Ls 15 000, 3.3.punkts paredz, ka pirkuma summa tiek samaksāta pārdevējam skaidrā naudā pie līguma parakstīšanas, savukārt 2.4.punktā noteikts, ka Uzņēmumu reģistrā tiek izdarīts ieraksts par izmaiņām pēc līguma parakstīšanas. Saskaņā ar Uzņēmumu reģistra datu bāzes informāciju 2000.gada 21.decembrī izdarīts ieraksts par izmaiņām dalībnieku sarakstā.

Attiecībā uz /pers. N/ rīcībā esošo līdzekļu pietiekamību VID nav norādījis un pieteicējam nav zināma neviena likuma norma, kas noteiktu, ka pirms darījuma veikšanas fiziskām personām ir (bija) noteikts veikt darījuma partnera finansiālo pārbaudi, kā arī kādā veidā pieteicējs tiesiski var iegūt šādu informāciju. Līdz ar to šāds pierādīšanas pienākums ir nepamatots.

[3.9] VID nepamatoti nav atzinis skaidras naudas veidošanās avotus no saņemtās dienas naudas Ls 35 000 no SIA „Rall". Lietā ir gan pieteicēja, gan iestādes iegūtie pierādījumi par saņemtās dienas naudas apjomu. Pieteicējs ir sniedzis paskaidrojumu par tālbraucēju darbības specifiku. Pieteicējs vērš uzmanību, ka auditējamajā periodā VID komandējuma dienas naudu ir uzskatījis par pieteicēja ieņēmumu, kas ir pretēji identiska līdzekļu avota vērtējumam pirms auditējamā perioda.

[3.10] Vērtējot skaidras naudas ienākumu avotu no saņemtās dienas naudas, iestāde nepamatoti uz personiskajiem izdevumiem par laika posmu no 1999. līdz 2005.gadam attiecinājusi Centrālās statistikas pārvaldes noteikto iztikas minimumu divām personām Ls 15 387,36.

[3.11] Vērtējot, vai pieteicējam bija iespējams uzkrāt līdzekļus no komandējuma naudas, VID nepamatoti uz izdevumiem attiecināja visu pieteicēja transportlīdzekļu iegādes izdevumus, jo transportlīdzekļi iegādāti pirms 1999.gada.

Iestāde nav vērtējusi, ka būtiski atšķiras dienas naudas normas Latvijā un ārvalstīs. Savukārt iztikas izdevumi ir aptuveni līdzīgi, bet atsevišķās valstīs pat mazāki.

Dienas nauda tiek tērēta pēc tās saņēmēja ieskatiem un ikdienas nepieciešamības. Savukārt par personisko izdevumu apjomu pieteicējs ir iesniedzis paskaidrojumus. VID tos ir iekļāvis pieteicēja naudas līdzekļu izlietojumā. Attiecīgi 2006.gadā Ls 1 500 un 2007.gadā Ls 1 920.

Pieteicēja uzkrājumi no saņemtās dienas naudas veidojušies laika periodā no 1999.gada. Tieši pieteicēja iegādātā kustamā manta līdz 1999.gadam apliecina, ka pieteicēja rīcībā bija būtiski naudas līdzekļi. Līdz ar to nav pamatoti nevērtēt faktu, ka pieteicējam 1997.gada 2.jūlijā vienlaicīgi piederēja trīs autobusi, kuru iegādes vērtība bija aptuveni 20 000 USD. Minētais apliecina pieteicēja sniegto informāciju par viņa ieņēmumiem, veicot preču pirkšanas pārdošanas darījumus Polijā.

Iesniegtā Rēzeknes zonālā arhīva izziņa par pieteicēja algotā darba ienākumiem 1982.-1987.gadā apliecina, ka arī algotā darba ienākumi bija būtiski. Līdz ar to pieteicēja paskaidrojumus par uzkrājumu veidošanās avotiem – ieņēmumiem no darījumiem Polijā un algotā darba – apliecina fakts par pieteicēja personīgā īpašuma palielināšanos. Ceļu satiksmes drošības dienesta datu bāzes informācija par transportlīdzekļu iegādes darījumiem to apstiprina. Pieteicējs vērš uzmanību, ka deviņdesmitajos gados darījumi pārsvarā notika valūtā (galvenokārt USD), tāpēc VID norāde uz 1993.gada naudas reformu ir nepamatota.

[3.12] VID nepamatoti nav atzinis no pieteicēja tēva saņemto naudu Ls 35 000. Pieteicējam uzdāvinātā nauda ir tēva dzīves laikā veidotie uzkrājumi. 2007.gadā saņemto dāvinājumu pieteicējs ir deklarējis, iesniedzot 2007.gada ienākumu deklarāciju. Pieteicējs papildus norāda, ka pieteicēja tēva mājā dzīvoja īrnieki, kas par īri maksāja Ls 50 - 70. Pieteicēja tēvam nebija papildus izdevumi, jo mājsaimniecībā tika ražota lauksaimniecības produkcija.

[3.13] VID nepamatoti neatzina pieteicēja saņemto aizdevumu Ls 21 000 no SIA „Eglīte L". Informāciju par saņemto aizdevumu pieteicējs iesniedza iestādei audita laikā, bet apstākļu sakritības dēļ nebija uzrādījis 2007.gada ienākumu deklarācijā. Ņemot vērā iestādes iebildumus, pieteicējs 2010.gada 1.marta iesnieguma pielikumā pievienoja SIA „Eglīte L" grāmatvedības dokumentus. VID iesniegto informāciju nepārbaudīja, aprobežojoties ar formālu likuma normu tulkojumu.

[4] VID rakstveida paskaidrojumos tiesai norāda, ka pieteikumu uzskata par nepamatotu un noraidāmu.

[5] Ar Administratīvās rajona tiesas 2012.gada 11.aprīļa spriedumu noraidīts pieteicēja pieteikums. Spriedums motivēts šādi.

[5.1] VID Latgales reģionālā iestāde ar 2008.gada 4.decembra vēstuli Nr.13.2-6/19807 uzaicināja pieteicēju 30 darba dienu laikā no vēstules saņemšanas brīža iesniegt IIN gada ienākumu deklarāciju un papildu deklarāciju par ienākumiem, ieņēmumiem, naudas un citiem uzkrājumiem, īpašumiem un to vērtības maiņu par 2006. un 2007.gadu. Vienlaicīgi ar deklarācijām ir lūgts iesniegt dokumentus – bankas kontu izdrukas, līgumus, izziņas, kā arī citus dokumentus, kas apstiprina deklarācijās uzrādītās summas.

Pieteicējs ir deklarējis ienākumus, ieņēmumus, naudas un citus uzkrājumus, īpašumus un izdevumus par 2006. un 2007.gadu: 1) iepriekšējos gados gūtie skaidras naudas uzkrājumi; 2) ienākumi no komandējuma naudas kā tālbraucējam šoferim; 3) aizņēmumi; 4) skaidras naudas dāvinājums; 5) ienākumi no nekustamā īpašuma pārdošanas; 6) ienākumi no firmas kapitāla daļu pārdošanas; 7) pieteicējam ir bijuši izdevumi personīgām vajadzībām un meitas uzturēšanai; 8) pieteicējs ir aizdevis naudu.

[5.2] Tiesa vispirms aplūko pieteicēja norādītos iepriekšējos gados gūtos skaidras naudas uzkrājumus. Pieteicējs ir norādījis, ka

2007.gadā esošos skaidras naudas uzkrājumus (kopumā Ls 75 000) veido Ls 20 000 uzkrājumi par personīgās mantas realizāciju Polijas tirgū no 1989.gada – 1993.gadam.

Liecinieks /pers. P/ tiesas sēdē liecināja, ka tālbraucēji šoferi veda uz mājām preces, kas, piemēram, vāciešiem vairs nebija vajadzīgas un kuras viņi izlika uz ielas. Preces bija lietošanas kārtībā. Preces kravas nodalījumā nelika, jo tajā laikā bija muita. Ir liela kaste zem piekabes, liek tur vai guļamtelpā. Preces varēja pārdot Latvijā. Iegūtā naudas summa nebija liela. Realizēja pazīstamiem cilvēkiem.

Tiesa uzskata, ka laika posmā no 1995.gada līdz 1999.gadam pieteicēja kā tālbraucēja šofera rīcība varēja būt tāda, ka tas veda uz Latviju dažādas sadzīves tehnikas lietas un tās pārdeva. Tomēr, kā norādīja liecinieks /pers. P/, preces nelika kravas nodalījumā, jo tās neattiecās uz saimniecisko darbību, kādam nolūkam bija paredzēts brauciens uz ārzemēm, bet gan preces novietoja citur, kur tas bija iespējams (piemēram, guļamtelpā). Tas nozīmē, ka preces netika ievestas lielos apjomos tādā veidā, lai to realizācija Latvijā varētu sasniegt tādu ekonomisko apmēru, kā rezultātā varētu veidoties naudas uzkrājumi. Tiesa nepiešķir ticamību pieteicēja paskaidrojumam, ka skaidras naudas uzkrājumu Ls 20 000 apmērā avots ir Polija (no Polijas realizētajām precēm).

[5.3] Pieteicēja 2007.gadā esošos skaidras naudas uzkrājumus (kopumā Ls 75 000) veido ienākumi no komandējuma naudas kā tālbraucējam šoferim: 1) pieteicējs 2005.gadā un 2006.gadā strādājis SIA „Lautrans", 2005.gadā saņēmis komandējuma naudu Ls 1 200 un 2006.gadā saņēmis komandējuma naudu Ls 924 (kopā Ls 2 124); 2) SIA „P un K" pieteicējam izmaksāja komandējuma naudu 2006.gadā Ls 1 086; 3) SIA /nosaukums/ pieteicējam izmaksāja komandējuma naudu 2007.gadā Ls 2 220; 4) SIA „RALL" pieteicējam izmaksāja komandējuma naudu 1999.gadā Ls 233,20, 2000.gadā Ls 4 331,6, 2001.gadā 5 070,21, 2002.gadā Ls 5 735,76, 2003.gadā Ls 6 963,21, 2004.gadā Ls 8 327,36, 2005.gadā Ls 6 936,22. Tātad kopsummā – Ls 37 597,56.

VID 2009.gada 15.decembrī veicis tematisko pārbaudi SIA „Rall" un konstatējis, ka pieteicējam kā darbiniekam (autovadītājam) izmaksātas ar komandējumiem saistītās dienas naudas: 2005.gadā – Ls 6 936, 2004.gadā - Ls 8 327,36.

Tiesas ieskatā apstāklis, ka SIA „Rall" izziņā ir norādījusi, ka pieteicējam laika periodā no 1999.gada līdz 2005.gadam ir izmaksāti komandējuma izdevumi kopsummā Ls 37 597,56 un pieteicēja komandējumu faktu par šo periodu apliecina darba devēja rīkojumi, nav pamats secinājumam, ka pieteicējs no tiem varējis iekrāt aptuveni Ls 23 000.

No Ministru kabineta 1996.gada 25.jūnija noteikumu Nr.233 „Kārtība, kādā atlīdzināmi ar komandējumiem un darbinieku darba braucieniem saistītie izdevumi" *(bija spēkā no 1996.gada 11.jūlija līdz 2002.gada 22.jūnijam)* un 2002.gada 28.maija noteikumu Nr.219 „Kārtība, kādā atlīdzināmi ar komandējumiem un darbinieku darba braucieniem saistītie izdevumi" *(spēkā no 2002.gada 22.jūnija)* (turpmāk – Noteikumi Nr.233, Noteikumi Nr.219) 7.punkta redzams, ka papildus dienas naudai un izdevumiem naktsmītnei darba devējs darbiniekam komandējuma gadījumā atlīdzina arī izdevumus, kas darba specifikas dēļ rodas ceļā. Tostarp izdevumus par degvielas iegādi, par maksas ceļu un stāvvietu apmaksu, par pakalpojumiem, noformējot muitas dokumentus, par bankas pakalpojumiem valūtas apmaiņas operācijās, par apdrošināšanu utt.

Tiesai nav šaubu, ka pieteicējam, ņemot vērā viņa darba specifiku, izdevumi, kas rodas ceļā, noteikti radās katrā braucienā, jo viņam bija nepieciešams iegādāties degvielu, izmantot muitošanas speciālistu pakalpojumus, veikt samaksu par maksas ceļiem, mainīt valūtu, apdrošināt transportlīdzekli utt. Tāpat tiesai nav šaubu, ka līdzekļi šo izdevumu segšanai tāpat tika attiecināti uz pieteicējam saistībā ar komandējumiem veiktajām izmaksām, jo šādu kārtību paredzēja iepriekš minētie normatīvie akti.

Tādējādi pieteicējs no līdzekļiem, ko viņam saistībā ar komandējumiem izmaksāja SIA „Rall", labākajā gadījumā būtu varējis ietaupīt tikai to daļu, kas bija paredzēta tieši viņa vajadzībām – dienas naudu un naudu nakts mītnes apmaksai. Savukārt no līdzekļiem, ko pieteicējam darba devējs izmaksāja (pirms vai pēc komandējuma) izdevumu, kas darba specifikas dēļ rodas ceļā, apmaksai vai kompensēšanai, personīgi pieteicējam nekāds naudas uzkrājums nevarēja veidoties.

Tā kā SIA „Rall" izziņā komandējuma izdevumu apmērs noteiktajā laikā periodā ir norādīts, neatšifrējot atsevišķos posteņus, kuriem komandējuma nauda bija piešķirta un faktiski izlietota, nav pamata atzīt, ka minētie līdzekļi visā to apjomā varēja būt avots skaidras naudas uzkrājumam pieteicējam.

Turklāt no audita pārskata redzams, ka VID viedoklis, ka pieteicējam skaidras naudas uzkrājums nevarēja veidoties no komandējuma naudas, cita starpā ir pamatots ar faktu, ka saistībā ar pieteicēja komandējumos izlietotajiem līdzekļiem, nebija piemērotas tiesiskas sekas, kas izriet no Noteikumu Nr.219 un Noteikumu Nr.233 5.punkta, proti, ka ar ienākuma nodokli apliekama tā izdevumu daļa un valsts sociālās apdrošināšanas obligātās iemaksas saskaņā ar likumiem veicamas par to izdevumu daļu, kas pārsniedz šajos noteikumos noteiktās normas komandējuma dienas naudai, darba brauciena kompensācijai par papildu izdevumiem, kas darba specifikas dēļ rodas ceļā; darba brauciena izdevumiem par viesnīcu (naktsmītni).

Tiesa piekrīt iestādei, ka šis apstāklis norāda uz to, ka pieteicējam dienas nauda un izdevumi par naktsmītni netika maksāti apmērā, kas ir lielāks par Noteikumos Nr.219 un Noteikumos Nr.233 noteiktajām normām.

Ievērojot šo normu lielumu, tiesai nav šaubu, ka naudas līdzekļi, ko pieteicējs saņēma naktsmītnes apmaksai, un dienas nauda nevarēja veidot ievērojamus skaidras naudas uzkrājumus, sevišķi ņemot vērā, ka darba alga pieteicējam bija ļoti zema.

Iepriekš minētos apsvērumus tiesa attiecina arī uz saņemto komandējuma naudu no SIA „Lautrans" un SIA /nosaukums/", un uzskata, ka komandējuma nauda nevar veidot pieteicēja uzkrājumus norādītajā apmērā.

[5.4] Pieteicējs norāda, ka tā ienākumus veido aizņēmumi. Pieteicējs 2007.gada 26.janvārī aizņēmies no SIA „Eglīte L" Ls 21 000 (līdz 2010.gada 31.decembrim), procentu likme 5% gadā. Lietas materiālos ir aizdevuma līgums.

Izvērtējot minēto aizdevuma līgumu, pieteikumam pievienoto SIA „Eglīte L" 2007.gada 26.janvāra kases izdevumu orderi Nr.1, 2009.gada 30.decembra kases ieņēmumu ordera kvīti Nr.1, SIA „Eglīte L" 2010.gada 26.janvāra kases ieņēmumu ordera kvīti Nr.1, secināts, ka formāli minētie dokumenti norāda uz aizdevuma saņemšanu. Tomēr tiesai nerodas pārliecība par to, ka SIA „Eglīte L" reāli izsniedza aizdevumu. Izvērtējot 2007.gada 26.janvārī noslēgtā aizdevuma līguma Nr.26/01-07 saturu, tiesa nesaredz šā darījuma

ekonomisko pamatojumu, proti, kāpēc SIA „Eglīte L" izsniedza pieteicējam kā ar uzņēmumu nesaistītai personai šādu naudas summu. Izvērtējot publiskajā datu bāzē „Lursoft" pieejamos SIA „Eglīte L" gada pārskatus, tiesa konstatē, ka sabiedrība strādā ar zaudējumiem. Tiesa nesaredz SIA „Eglīte L" darījuma ekonomisko pamatojumu, izsniedzot pieteicējam aizdevumu uz 5 %, ja uzņēmumam pietrūkst līdzekļu, tāpēc nepiešķir ticamību minētajam darījumam.

[5.5] Pieteicējs norāda, ka tā skaidras naudas uzkrājumi veidojās no 2006.gada 4.decembra dāvinājuma līguma, kas noslēgts starp pieteicēju un tēvu /P.L./ Ls 35 000.

Lietas materiālos ir pieteicēja sievas /I.L./ 2009.gada 1.decembra apliecinājums, ka pieteicēja tēvs /P.L./, klātesot /I.L./, 2007.gadā uzdāvināja pieteicējam Ls 35 000. Minēto faktu apliecina arī pieteicēja /P.L./ sieva /pers. T/. /pers. T/ norāda, ka uzkrājumi /P.L./ veidojušies no darba algas un lauksaimniecības produktu realizācijas. /pers. U/ 2010.gada 28.februārī apliecina, ka tās kaimiņi /P.L./ un /pers. T/ audzējuši dažādus lopus.

Tiesa secina, ka pieteicēja tēva /P.L./ skaidras naudas dāvināšanas faktu apliecina pieteicējam tuvi cilvēki, proti, pieteicēja sieva un /P.L./ sieva, tāpēc minētajiem cilvēkiem var būt dabiska vēlme palīdzēt pieteicējam un tie var būt neobjektīvi. Tiesa piešķir liekāku vērību VID secinātam, ka pieteicēja tēva /P.L./ ienākumi un īpašumi nebija tik lieli, kuru rezultātā varēja veidoties brīvi naudas līdzekļi. Tāpēc tiesa uzskata, ka skaidras naudas dāvinājuma faktu neapstiprina citi objektīvi un savstarpējā kopsakarībā esoši pierādījumi.

[5.6] Pieteicējs norāda, ka tam skaidras naudas uzkrājumi veidojās no nekustamā īpašuma /adrese/, pārdošanas par Ls 7 500, ko pierāda pārdošanas līgums un trīspusējs līgums ar AS „Krājbanka".

Lietas materiālos ir 2005.gada 24.februāra darījuma konta apkalpošanas līgums Nr.RE00-05-CJ-002 sakarā ar aizdevuma izsniegšanu nekustamā īpašuma iegādei (remontam). Minētais līgums noslēgts trīspusēji starp AS „Latvijas Krājbanka", pieteicēju kā pārdevēju un /pers. M/ kā pircēju. Darījuma konts AS „Krājbanka" tiek atvērts, lai nodrošinātu pircēja (/pers. M/) un pārdevēja (/L.L./) darījumu, kas saistīts ar pieteicējam piederošā nekustamā īpašuma pārdošanu /pers. M/ un no šī darījuma izrietošo finansiālo saistību izpildi. Nekustamais īpašums sastāv no dzīvokļa īpašuma un tam piederošās kopīpašuma domājamās daļas /adrese/(līguma 1.2.punkts). Nekustamā īpašuma iegādei un remontam AS "Krājbanka" izsniedza pircējam (/pers. M/) aizdevumu Ls 5 500 (līguma 2., 3.2.punkts).

Lietas materiālos ir nekustamā īpašuma - dzīvokļa īpašuma un tam piederošās kopīpašuma domājamās daļas /adrese/, pirkuma līgums, kas noslēgts 2005.gada 10.februārī starp /L.L./ kā pārdevēju un /pers. M/ kā pircēju. /pers. M/ nekustamo īpašumu no /L.L./ nopircis par Ls 2 000.

Pieteicējs paskaidrojumos norāda, ka, pamatojoties uz 2005.gada 10.februāra līgumu, pieteicējs atsavināja /pers. M/ dzīvokli /adrese/, par Ls 2 000. Puses bija mutiski vienojušās par kopējā darījuma summu Ls 7 500, kas iekļāva arī samaksu par remontu un mēbelēm. Pieteicējs ir iesniedzis VID AS „Latvijas Krājbanka" 2005.gada 25.februāra maksājuma dokumentu, kas pamato saņemto maksājumu bezskaidrā naudā Ls 2 599,65, un /pers. M/ paskaidrojumu, kurā viņš apliecina, ka ir veicis maksājumu par kopējo summu Ls 7 500.

Lietas materiālos ir /pers. M/ 2010.gada 13.janvāra apliecinājums, kurā norādīts, ka /pers. M/ iegādājās no pieteicēja dzīvokli /adrese/. Par iegādāto dzīvokli, dzīvokļa remontu, mēbelēm samaksājis Ls 7 500, no tiem Ls 2 000 samaksājis ar priekšapmaksu, Ls 2 599,65 pārskaitīts no bankas, Ls 2 900,35 skaidrā naudā par mēbelēm un remontu.

Tiesas sēdē liecību sniedza /pers. M/, kurš norādīja, ka pirkuši dzīvokli Rēzeknē, Lubānas ielā 7 par summu Ls 7 500, no tā Ls 2 000 bija skaidrā naudā un atlikusī summa maksāta, izmantojot bankas starpniecību. Sākumā samaksāja Ls 2 000 līdz tam, kad noformēja līgumu bankā. Pēc tam tika ņemts kredīts bankā Ls 5 500, kuru arī pārskaitīja pieteicējam. Ls 7 500 ir maksa par dzīvokli.

Tiesa pievērš uzmanību tam, ka 2005.gada 24.februāra darījuma konta apkalpošanas līgumā Nr.RE00-05-CJ-002 norādīts, ka AS „Krājbanka" izsniedza pircējam (/pers. M/) aizdevumu Ls 5 500 nekustamā īpašuma iegādei un remontam. No vienas puses pieteicējs un /pers. M/ apgalvo, ka par iegādāto dzīvokli, dzīvokļa remontu, mēbelēm samaksājis Ls 7 500.

No /pers. M/ sniegtajām liecībām tiesas sēdē izrietēja, ka Zemesgrāmatā norādīta dzīvokļa pārdošanas summa Ls 2 000, lai izvairītos no nodokļu nomaksas saistībā ar nekustamā īpašuma pārdošanu. Minētais norāda uz darījumā iesaistīto pušu negodprātīgu attieksmi un tādējādi pieteicējam arī ir jārēķinās ar šādas rīcības sekām.

Tomēr, lai nepasliktinātu pieteicēja stāvokli, tiesa ņem vērā lietas materiālos esošo AS „Latvijas Krājbanka" 2005.gada 25.februāra maksājuma rīkojumu Nr.1, no kura redzams, ka /pers. M/ par dzīvokļa /adrese/, iegādi ir samaksājis /L.L./ Ls 2 599,65.

[5.7] Pieteicējs 2007.gadā skaidras naudas uzkrājumus ir guvis no ienākumiem no firmas kapitāla daļu pārdošanas. No 1998.gada līdz 2001.gadam pieteicējam piederēja akcijas SIA „Eglīte L". Naudas uzkrājumi Ls 15 000 veidojās firmas darbības rezultātā un pārdodot transportlīdzekli kokvedēju. Kokvedējs /nr/ ar piekabi /nr/ tika pārdots 1999.gada septembrī /pers. V/. Pieteicējs pārdeva SIA „Eglīte L" kapitāla daļas /pers. N/ par Ls 15 000.

Izvērtējot pieteicēja paskaidrojumus kopsakarā ar publiskajā datu bāzē „Lursoft" pieejamo informāciju, uzskatāms, ka pieteicēja paskaidrojumos sniegtās ziņas un pieteicēja iesniegtais 2000.gada 15.decembra kapitāla daļu pirkuma līgums nav pietiekams pierādījums, ka pieteicējs ieguva Ls 15 000 no SIA „Eglīte L" 50% kapitāldaļu pārdošanas. Tiesa ņem vērā arī VID izdarīto secinājumu, ka Ceļus Satiksmes Drošības direkcijas Informatīvajā sistēmā pieteicēja īpašumā kravas transporta kokvedējs (reģistrācijas Nr./nr/) ar piekabi (reģistrācijas Nr./nr/) nebija reģistrēts.

[5.8] Pieteicējam ir bijuši izdevumi personīgām vajadzībām un meitas uzturēšanai. Pieteicēja apgādībā ir meita /pers. Z/, 2006.gadā izdevumi par meitas apgādību Ls 25 mēnesī, 2007.gadā Ls 30 mēnesī. Personīgiem izdevumiem 2006.gadā tērēja Ls 100 mēnesī, 2007.gadā Ls 130 mēnesī.

Pieteicējs norādījis, ka viņam ir bijuši personīgie izdevumi un izdevumi par apgādībā esošām personām: 2006.gadā – Ls 1 500 un

2007.gadā – Ls 1 920.

Vēlāk pieteicēja pārstāvis tiesas sēdē norādīja, ka pieteicējam nav bijuši arī šie izdevumi, jo pēc laulības šķiršanas pieteicēja sieva ir bijusi nodrošināta un tai nav bijuši nepieciešami papildus uzturlīdzekļi par apgādībā esošām personām.

Tiesa ņem vērā, ka pieteicēja izdevumi saskaņā ar Centrālās statistikas pārvaldes datiem laika posmā no 2000.gada līdz 2005.gadam personiskajām vajadzībām sastāda Ls 6 695,52, bet meitai – Ls 3 347,76, kopā Ls 10 043,28.

[5.9] Pieteicējs norāda, ka ir aizdevis naudu. Lietas materiālos ir /pers. A0/ 2010.gada 10.februāra paskaidrojums, ka /pers. A0/ bija aizņēmies Ls 19 000 no pieteicēja mājas iegādei. Naudas summu aizņēmies līdz kredīta saņemšanai. /I.L./ 2005.gada 30.aprīlī apliecina, ka 2005.gada 30.aprīlī saņēmusi no /pers. AA/ naudas summu Ls 19 000, kuru pieteicējs bija aizdevis /pers. A0/.

Tiesas sēdē lieciniece /pers. AA/ sniedza liecību, ka ģimene nolēmusi 2005.gada sākumā nopirkt māju. Tā kā līdzekļu nav bijis, lai ņemtu kredītu, bija kaut kas jāieķīlā. Vērsušies pēc palīdzības pie pieteicēja, lai aizdotu naudu mājas pirkšanai Ls 19 000. Tad, kad saņēma kredītu, tad arī naudu atdeva.

Tomēr, tiesas ieskatā, izvērtējot, vai ir pareizas pieteicēja papildu deklarācijā par 2006.gadu ietvertās ziņas attiecībā uz skaidras naudas uzkrājuma Ls 75 000 apmērā esamību, apstāklis, ka 2005.gada janvārī pieteicējs izsniedza aizdevumu Ls 19 000 apmērā, nav uzskatāms par pierādījumu skaidras naudas uzkrājuma esamībai uz 2006.gada 1.janvāri pieteicēja norādītajā apmērā, jo pieteicēja paskaidrojumi par skaidras naudas uzkrājuma izveidošanas apstākļiem un avotiem nav guvuši apstiprinājumu.

[5.10] Tiesa piekrīt pieteicējam, ka procesuālās darbības ir jāizpilda likumā noteiktajā termiņā, tomēr procesuālo normu pārkāpumi vērtējami pēc to ietekmes būtiskuma uz gala lēmumu. Konkrētajā gadījumā pārsūdzētā lēmuma pieņemšanas pagarinājuma kavējums par 6 dienām nav ietekmējis Lēmumu un pieteicēja tiesības pēc būtības.

[5.11] Lēmumā pareizi konstatēts, ka 2006.gadā pieteicēja līdzekļu avoti bija Ls 57 314,12 un līdzekļu izlietojums Ls 74 407,83; 2007.gadā pieteicēja līdzekļu avoti bija Ls 114 566,53 un līdzekļu izlietojums – Ls 174 964,2.

Lēmumā ir pareizi noteikts pieteicēja līdzekļu izlietojuma pārsniegums pār līdzekļu avotiem (noteikts slēptais ienākums) 2006.gadā Ls 17 093,71 un 2007.gadā Ls 60 397,67, kas apliekams ar IIN.

Tā rezultātā pieteicēja 2006.gadam apliekamie ienākumi noteikti Ls 18 356,81. Ņemot vērā pieteicēja attaisnotos izdevumus (veiktās valsts sociālās apdrošināšanas obligātās iemaksas) un atvieglojumus par apgādājamajiem, piemērojot gada neapliekamo minimumu un atskaitot avansā samaksāto nodokli, pieteicējam IIN par 2006.gadu aprēķināts Ls 4 280,18 un, ņemot vērā nodokļu maksātāja deklarēto nodokļa atmaksu 2006.gadā Ls 65,75, pieteicējam papildu nomaksai budžetā noteikts IIN par 2006.gadu Ls 4 214,43. Savukārt par 2007.gadu apliekamie ienākumi noteikti Ls 15 055,95. Ņemot vērā nodokļu maksātāja deklarēto nodokļa atmaksu, pārbaudes rezultātā pareizi papildu nomaksai budžetā pieteicējam noteica IIN par 2007.gadu Ls 14 950,9.

[5.12] VID pareizi par IIN maksājuma termiņa nokavējumu ir aprēķinājis nokavējuma naudu par 2006.gadu Ls 1 949,17 un par 2007.gadu Ls 4 186,25 un soda naudu par 2006.gadu Ls 2 107,22 un 2007.gadu Ls 7 475,45.

[5.13] Tiesa secina, ka Lēmums ir pamatots un tiesisks.

[6] Par Administratīvās rajona tiesas 2012.gada 11.aprīļa spriedumu pieteicējs iesniedza apelācijas sūdzību.

Apelācijas sūdzībā papildus pieteikumā minētajam norādīts, ka tiesa nav objektīvi izvērtējusi pieteicēja argumentus, bet ņēmusi vērā tikai Lēmumā norādīto. Tiesa nav ņēmusi vērā, ka VID nav pārbaudījis visus lietas faktiskos apstākļus un nav izvērtējis ne pieteicēja, ne liecinieku sniegto informāciju. Pieteicējs nepiekrīt, ka VID pieļautie procesuālie pārkāpumi nav ietekmējuši rezultātu.

[7] Tiesas sēdē pieteicēja pārstāvji apelācijas sūdzību uzturēja.

VID pārstāve apelācijas sūdzību neatzina.

Motīvu daļa

[8] Pārbaudījusi lietas materiālus un izvērtējusi pirmās instances tiesas sprieduma pamatojumu kopsakarā ar apelācijas sūdzībā ietvertajiem argumentiem, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedums daļā, ar kuru ir atzīts par pamatotu pieteicējam aprēķinātais IIN un soda nauda, kā arī noteikts naudas līdzekļu uzkrājums, ir pareizs un pamatots un spriedumā ietvertais pamatojums ir pilnībā pietiekams. Ņemot vērā iepriekš minēto, Administratīvā apgabaltiesa, pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307.panta ceturto daļu, pievienojas pirmās instances tiesas sprieduma motivācijai (skat. šī sprieduma [5.1] – [5.12] punktu).

[9] Administratīvā apgabaltiesa nepiekrīt pieteicēja argumentam, ka pirmās instances tiesa, taisot spriedumu, nav izvērtējusi lietā esošos pierādījumus.

No pirmās instances tiesas sprieduma ir redzams, ka tiesa ir rūpīgi un detalizēti vērtējusi gan pieteicēja paskaidrojumus, gan iesniegtos pierādījumus. Savukārt apstāklis, ka, tiesa pārbaudot un novērtējot pieteicēja iesniegtos pierādījumus, ir secinājusi, ka tie neapstiprina skaidras naudas uzkrājumu tādā apmērā, kā to ir norādījis pieteicējs, nav pamats apgalvojumam, ka tiesa nav vērtējusi pieteicēja pierādījumus.

[10] Arī apelācijas instancē, pārbaudot pieteicēja norādītos apstākļus par gūtajiem ienākumiem, apgabaltiesa neguva pierādījumus, kas ļautu apšaubīt Lēmumā atspoguļotā pieteicēja ienākumu un izdevumu izvērtējuma pamatotību, un izvērtējuma rezultātā izdarītos secinājumus par slēpto ienākumu esamību pieteicēja rīcībā.

Faktiski paša pieteicēja paskaidrojumi par to, ka viņš ir vairāku gadu garumā nodarbojies ar preču tirdzniecību Polijā, kā arī vēlāk kā uzņēmīgs cilvēks ir nodarbojies ar komercdarbību un zaudējumus nav cietis *(sk. rakstveida paskaidrojumus, lietas 2.sējuma 85.-93.lapa)*, kopsakarā ar faktu, ka pieteicējs nav deklarējis ienākumus no saimnieciskās darbības, kā arī nav aprēķinājis un maksājis par šādiem ienākumiem IIN, netieši apliecina VID konstatēto, ka pieteicēja rīcībā ir slēpti ienākumi, par kuriem nav veikti IIN maksājumi.

Arī pieteicēja sniegtie paskaidrojumi par to, ka viņa gūtie ienākumi no dzīvokļa /adrese2/atsavināšanas ir daudzkārt lielāki, nekā norādīts konkrētā īpašuma pirkuma līgumā un Zemesgrāmatā, liecina par to, ka pieteicēja noformētie dokumenti nesniedz ticamas ziņas par pieteicēja patiesi gūto ienākumu apjomu, un norāda, ka pieteicējs ir noformējis dokumentus nevis atbilstoši darījuma patiesajam saturam, bet gan tā, lai izvairītos no nodokļu nomaksas.

[11] Pie šādiem secinājumiem apgabaltiesa nonāk arī, pārbaudot citus pieteicēja darījumus. Proti, pieteicējs ir norādījis, ka ir guvis ienākumus Ls 15 000 apmērā no kokvedēja atsavināšanas. Taču no lietā iesniegtās Ceļu satiksmes drošības direkcijas izziņas konstatējams, ka pieteicēja norādīto kokvedēju 1999.gada 30.septembrī ir atsavinājusi SIA „Eglīte L", nevis pieteicējs *(sk. lietas 130.lapa)*. Pieteicējs nav sniedzis pamatotu skaidrojumu, kādēļ tas SIA „Eglīte L" gūto ienākumu no transportlīdzekļa atsavināšanas ir uzskatījis par savu ienākumu, un kādēļ viņš, uzskatot šo ienākumu par savu ienākumu, nav to atbilstoši deklarējis.

Arī pieteicēja norādītie apstākļi, ka no SIA „Eglīte L" 50% kapitāldaļu atsavināšanas ir gūti ienākumi Ls 15 000 apmērā, ko apstiprina noslēgtais kapitāldaļu pirkuma līgums, apgabaltiesas ieskatā, nesniedz pārliecību par darījuma atbilstību darījuma patiesajam saturam. Proti, atbilstoši līgumā norādītajam, pieteicējs ir atsavinājis uzņēmuma divas kapitāldaļas kopā Ls 1 000 vērtībā par Ls 15 000. Savukārt no publiski pieejamā SIA „Eglīte L" 2010.gada pārskata konstatējams, ka uzņēmuma gada zaudējumi ir Ls 2 683, savukārt iepriekšējo gadu zaudējumi ir Ls 363 953, uzņēmumam nav neto apgrozījuma un nav aktīvu *(www.lursoft.lv)*. Pastāvot šādiem apstākļiem, apgabaltiesas ieskatā, būtu jābūt kādam īpašam pamatam, lai pieteicēja norādīto uzņēmuma kapitāldaļu atsavināšanas darījumu atzītu par ekonomiski pamatotu, loģisku un ticamu. Taču pieteicējs nav sniedzis skaidrojumu, kas ļautu atzīt, ka pieteicēja noformētie un iesniegtie dokumenti darījums atbilst patiesa darījuma saturam.

[12] Izvērtējot iepriekš norādītos apstākļus, Administratīvā apgabaltiesa secina, ka pieteicēja norādītie pierādījumi nesniedz ticamas ziņas par pieteicēja patiesi gūto ienākumu apjomu, taču liecina par to, ka pieteicējs ir noformējis dokumentus nevis atbilstoši darījuma patiesajam saturam, bet gan tā, lai izvairītos no nodokļu nomaksas.

Apgabaltiesas ieskatā, ja pieteicējs ir izlēmis par labu šādai negodprātīgai rīcībai, nenorādot patiesos ienākumus, kurus tas ir guvis no saimnieciskās darbības, tad pieteicējam ir arī jārēķinās ar tiesiskajām sekām, kuras no tās izriet – tostarp arī ar nodokļu maksāšanas pienākumu.

[13] Taču apgabaltiesa konstatē, ka konkrētajā lietā pieteicējam ir nepamatoti aprēķināta nokavējuma nauda par periodu līdz 2007.gada 11.decembrim, jo šajā periodā likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 31.^{3}panta pirmā daļa neparedzēja nokavējuma naudas aprēķinu. Tādēļ Lēmums šajā daļā ir atceļams.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 126.panta pirmo daļu, 307. un 309.pantu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda:

daļēji apmierināt /L.L./ pieteikumu.

Atcelt Valsts ieņēmumu dienesta 2010.gada 1.jūnija lēmumu Nr.22.4./28307 daļā, ar kuru pieteicējam aprēķināta nokavējuma nauda par periodu līdz 2007.gada 11.decembrim.

Pērējā daļā /L.L./ pieteikumu noraidīt.

Piespriest no atbildētāja par labu /L.L./ viņa samaksāto valsts nodevu 42,69 *euro* apmērā.

Spriedumu var pārsūdzēt Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamentā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, kasācijas sūdzību iesniedzot Administratīvajā apgabaltiesā.

K.Berķis

Tiesas sēdes priekšsēdētājs (*paraksts*)

I.Amona

Tiesneses (*paraksts*)

A.Šteinberga

(*paraksts*)